

ρατηρήτων περιπτώσεων εἶνε καὶ ἡ ἐπομένη, ὅτι ὁ τριγμὸς ὑπερβαλλόντως αὐξάνει, ὁσάκις ἡ γυνὴ ἀκούη ἔντεχνόν τινα μουσικὴν ἀρμονίαν, προξενούσαν αὐτῇ μέγαν καὶ γενικὸν ἐρεθισμόν. Οἱ τριγμοὶ οὗτοι ἐκδηλοῦνται προσέτι καθ' ὅλον τὸ σῶμα, καὶ ἄνευ τῆς προσεγγίσεως ἐτέρου τινὸς σώματος, περιοριζόμενοι κυρίως εἰς τὰς κνήμας, ὅπου τότε οὐχὶ εὐάρεστους νυγμούς ἢ δύστηνος αἰσθάνεται.

Διὰ τῶν ξηρῶν καιρῶν βοηθοῦνται τὰ φαινόμενα ταῦτα, ἅτινα ἰδίως κατὰ τὰς παγετώδεις ἡμέρας παρατηροῦνται, ἐν ᾧ ἀπεναντίας κατὰ τὰς ὑγρὰς καὶ ὀμιχλώδεις, ἀντίθετα τούτων ἀποτελέσματα παράγονται· προσέτι αἱ μεταβολαὶ αὐταὶ τῆς τοῦ ἤλεκτρισμοῦ ἐντάσεως, ἣτις ὡς γνωστὸν μηδενίζεται ἐν καιρῷ βροχῆς καὶ ὑπὸ τοῦ νοτίου ἀνέμου, ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν προηγούνται μεταβολῆς τινος τοῦ καιροῦ. Ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς αὐξήσεως τῆς ἐντάσεως ἐπέρχεται, φανερώς παρατηρουμένη, αὐξήσις τῆς σωματικῆς δυνάμεως, ταύτην ἐπὶ τέλους ἐλαττωθεῖσαν, διαδέχεται ἐπὶ τινα χρόνον κόπωσις, καὶ μεγάλη τοῦ σώματος ἐξασθένεισις.

Ὁ Feré ἠδυνήθη ἐπὶ τῆς γυναικὸς διὰ καταλλήλου ἤλεκτρομέτρου νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ὁ ἐκ τῆς τριβῆς ὑπερβαλλόντως ἀναπτυσσόμενος ἤλεκτρισμὸς, ἦτο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν πάντοτε θετικὸς.

Ἄξιον ἔτι σημειώσεως εἶνε, ὅτι καὶ ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης, μόλις νῦν ἐνδεκαετῆς, προσεβλήθη πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐξ ὑστερικῶν φαινομένων, λίαν φανερῶν, συγχρόνως δὲ παρουσιάζει ἔκτοτε καὶ οὗτος φαινόμενα φωτοβόλου τριγμοῦ, ἐν τῇ αὐτῇ τούτεστιν ἡλικίᾳ ὅτε καὶ τῇ μητρὶ παρατηρήθησαν ταῦτα.

Δι' εἰδικοῦ ὑδρομέτρου ὁ Feré ἐβεβαιώθη ὅτι τὸ δῆμα τῆς τε μητρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἔχει ἀσυνήθη τινα ξηρασίαν, ἣτις ἰδίως παρά τῇ μητρὶ εὐχερέστερον διακρίνεται· ἀμφοτέρων ὅμως ἡ ξηρασία αὐτῆ τοῦ δῆματος, ἐπικρατεῖ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τοῦ σώματος πλευρᾷ. Διὰ πολλῶν τέλους ἐπὶ τοῦ ἤλεκτρομέτρου παρατηρήσεων ἐπέστη ὅτι, ὁ ἐπὶ τῆς μητρὸς ἰδίως, ἐν ἐπαφῇ ταύτης μετὰ τοῦ ἤλεκτρομέτρου εὐρισκόμενης, ἀναπτυσσόμενος ἤλεκτρισμὸς, ὑπῆρξε μέγας, ὁσάκις δὲ διὰ τῆς τριβῆς οὗτος ἀνεπτύσσετο, καὶ ἀπεμονοῦτο ἡ γυνὴ ἐπὶ θρονίσκου ἐξ ὑελίνων στηριγμάτων, καθίστατο τότε ἔτι μεγαλύτερος μετὰ τῆς μεγίστης ὅμως ἐντάσεως ὁ ἤλεκτρισμὸς ἀνεπτύσσετο, τοῦ δείκτου ὑπερβαίνοντος ἐνίοτε τὰ ὄρια τῆς κλίμακος, ὅταν ἡ γυνὴ ὑπεβάλλετο εἰς περιφερικούς δι' ἤλεκτρικῶν ἐκκενώσεων ἐρεθισμούς, καὶ ἠτένιζε κυανὴν ὑελον, ἰδίως δὲ ὁσάκις προσήγγιζεν αὐτῇ φιαλίδιον αἰθέρος.

Ἐκ τούτων ὁ Feré συμπεραίνει ὅτι ἐὰν τὰ ἀνωτέρω φαινόμενα στηρίζωνται εἰς ξηρασίαν τινὰ τοῦ δῆματος

ἀνθισταμένην εἰς τὴν διαρκῆ τοῦ ἤλεκτρισμοῦ, κατὰ τὸ μέτρον τῆς παραγωγῆς του, ἀπώλειαν αὐτοῦ τούτο λέγει ἀποδεικνύει τὸ δυνατόν τῆς διὰ τοῦ ζωικοῦ ὕργανισμοῦ παραγωγῆς τοῦ ἤλεκτρισμοῦ. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη κρατύνεται τῷ ὄντι καὶ βεβαιούται ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει τῆς παραγωγῆς τοῦ ἤλεκτρισμοῦ διὰ τῶν προλεχθεῖσων ἠθικῶν συγκινήσεων, καὶ τῶν περιφερικῶν διὰ τοῦ ἐκκενωτοῦ ἐρεθισμῶν. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ξηρασίαν τοῦ δῆματος αὕτη, οὐδὲν ἄλλο θὰ εἶνε, ἢ ἀποτέλεσμα νευρικῆς τινος παθολογικῆς καταστάσεως.

Ὅπως δὲ ἴσως ὅμως, πολὺ ἐνδιέφερε τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ἡ βεβαίωσις τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἤλεκτρικῶν τούτων φαινομένων, ἅτινα μόνον παρά τισι τῶν ὄντων ἐνίοτε ἐν ὑπερβολικῇ ἐντάσει βλέπομεν ἀναπτυσσόμενα, ἐν τῇ συνήθει δὲ τῶν τοιούτων καταστάσει, τὰ παρατηρηθέντα φαινόμενα ἀσθενῶς φαίνονται παραγόμενα.

Ὁ Feré ἐπιλέγων, συμπεραίνει ὅτι ἡ βεβαίωσις αὕτη θὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐξηγήσεως τῶν φαινομένων, τῆς πολώσεως, ὡς καὶ τοῦ εἶδους τῆς φυσικῆς συμπαθείας, ἣτις διὰ τῆς φυσιολογίας παρατηρεῖται ὑπάρχουσα μετὰ ὀργάνων τινῶν καὶ τινῶν σωμάτων (sensibilité elective), ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐξ ἀποστάσεως μετὰ τῶν σωμάτων ἐνεργειῶν. Ἡ παρατήρησις ὅθεν τοῦ Feré ἀκριβέστατα ἐκτελεσθεῖσα τῇ βοηθείᾳ ἐργαλείων ἐξαφανιζόντων πᾶσαν περὶ πλάνης τινος ἰδέαν, δύναται ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν τοῦ αὐτοῦ εἶδους προγενεστέρων παρατηρήσεων, ἀνοίξασα μάλιστα εὐρύτατον στάδιον σπουδαίων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Σ. ΚΟΡΚ... ΗΣ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΦΥΛΑΚΙΟΝ

Ὁ μικρὸς μου ἀνεψιὸς ἐπήγαγε κατὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ σχολεῖον. Τῷ εἶχον δώσει ὄραϊον βιβλιοφυλάκιον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐκόμπαζε δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ. Δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμη ὅτι τὸ βιβλιοφυλάκιον ἦτο τὸ πρῶτον βῆμα ἐν τῇ ζωῇ του. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ εἰμὴ τὸ ἀβάκιον καὶ ἡ ἀριθμητικὴ καὶ δὲν τὸν ἐβάρυε.

Παρουσιάζεται λοιπὸν ὁ μικρὸς μου καὶ ἐνώπιόν μου μετὰ τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκια τῆς ἀναξυρίδος του, μετὰ παρατηρεῖ κακῶς καὶ μετὰ ἐρωτᾷ.

«Θεῖε, διατί δὲν ἔχεις καὶ σὺ βιβλιοφυλάκιον;»

Καὶ γὰρ ἐκοβάλησα τὸ βιβλιοφυλάκιόν μου καὶ ἀκόμη τὸ κοβάλω, καὶ πάντες δὲ φέρομεν τοιοῦτον, πάντες εἴμεθα παιδία τοῦ σχολεῖου, τρέχοντα ἐν τῷ δρόμῳ τῆς ζωῆς, ὅστις τελειώνει εἰς τὴν θύραν τοῦ νεκροταφείου. Μερικοὶ ἔχουσι βαρέα βιβλιοφυλάκια, ἄλλοι ἐλαφρά, τινὲς πηδῶσιν εὐθυμοὶ καὶ γελῶντες, ἄλλοι ἔρπουσι σιωπηλοὶ καὶ μετὰ τὴν κεφαλὴν κάτω πρὸς τὴν οἰκίαν, διότι ἐπανελήφθησαν ἐν τῷ σχολεῖῳ ἡ ἔλαβον κακὸν βαθμόν. Καὶ ἐπὶ τέλους ἔρχονται αἱ μεγάλοι παύσεις, ὅτε πετώμεν τὸ βιβλιοφυλάκιον εἰς τὴν γωνίαν καὶ ἀρπάζομεν τὴν βακτηρίαν τοῦ ταξιδιῶτου καὶ πηγαίνομεν εἰς ταξείδια. Ναί, ἀλλὰ ποῦ;

(Ἐκ τῶν Νέων Μύθων τοῦ Schloeser)